

Varttuneiden ruuhkavuodet

Säv&san: Sauli Alipirjelä

Jää hans-kat nau-laan roik-ku-maan. Saa po-mo muil-le rui - kut - taa. Nyt kään-tyy uu-si
 si - vu e - lä - män. Työn tou-hun tan - te - reil - le, sin - ne sor - vin san - ka-reil-
 le, nä - kyy pe - rä - va - lot au - ton läh - te - vän. Jos e - lä - mä ois
 pel - käs - tään vain työ - tä, se ois i - kä - vää. Se on - nek - si on pal-jon muu-ta - kin.
 Ja e - läk - keel-lä ko - ko - naan saa työn-sä jät - tää un-ho-laän. Voi kur - ko - tel - la,
 vaik-ka kuu - ta - kin. Nyt ko-ke - mus - ta la - dat - tu on täy - teen ak -
 ku ja a-jan käyt-tää voim-me mi-ten vaan. Käy kynt-ti - lät jo kal-liim-mak-si kuin se kak -
 ku, me si-säi-ses-ti sil - ti nuor-ru-taan. Sen tie - dän var-mas - ti, en tu - le van - hak -
 si. Kun van-hus - han on ai - na, mua mon-ta mon-ta vuot - ta van-hem-pi.

2. Kun tietä käy, on vanki sen. Vain läpi umpihankien
 voi ikioman polun rakentaa.
 Kun tietää kantavansa, vastuun itse onnestansa.
 Osaa lähimmäistensäkin arvostaa.
 Jos ikä viisikymppisen, vanhuutta onkin nuoruuden.
 Niin seiskeyt' olkoon nuoruus vanhuuden.
 On menneisyys jo mennyt, kaukana on huomina nyt.
 eletään siis tämä hetki nauttien.

3. Ei eläkkeellä varmasti käy päivät koskaan harmaaksi.
 saa punoa uusia juonia.
 On helppo silloin uskoa, nää aikoja on parhaita
 kuin varttuneiden ruuhkavuosia.

Nyt kokemusta ladattu...

Nyt kokemusta ladattu....